

N° 1952.

**AUTRICHE
ET TCHÉCOSLOVAQUIE**

Traité relatif à la protection et à
l'assistance judiciaire en matière
fiscale, avec protocole final. Signés
à Vienne, le 12 juillet 1926.

**AUSTRIA
AND CZECHOSLOVAKIA**

Treaty regarding Legal Protection
and Legal Assistance in Matters
of Taxation, with Final Protocol.
Signed at Vienna, July 12, 1926.

TEXTE TCHÉCOSLOVAQUE. — CZECHOSLOVAK TEXT.

N° 1952. — SMLOUVA¹ MEZI ČESKOSLOVENSKOU REPUBLIKOU A RAKOUSKOU REPUBLIKOU, O PRÁVNÍ OCHRANĚ A PRÁVNÍ POMOCI VE VĚCECH DÁVKOVÝCH, PODEPSANÁ VE VÍDNI, DNE 12. CERVENCE 1926.

Textes officiels allemand et tchécoslovaque communiqués par le délégué permanent de la République tchécoslovaque à la Société des Nations. L'enregistrement de ce traité a eu lieu le 18 février 1929.

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA a RAKOUSKÁ REPUBLIKA, přejíce si upravití právní ochranu příslušníků Československé republiky v Rakouské republice a příslušníků Rakouské republiky v Československé republice, jakož i povinnost úřadů obou států ku vzájemné úřední a právní pomoci ve věcech dávkových, sjednaly následující smlouvu.

Za tou příčinou byli jmenováni zmocněnci :

ČESKOSLOVENSKOU REPUBLIKOU :

odborový přednosta v československém ministerstvu financí dr. Vladimír VALNÍČEK,

RAKOUSKOU REPUBLIKOU :

ministerský rada ve spolkovém ministerstvu financí dr. Rudolf EGGER.

Zmocněnci, sdělivše si své plné moci a shledavše je správnými, dohodli se takto :

Článek I.

Dávkami ve smyslu této smlouvy dlužno rozuměti veřejné dávky, pokud jsou vybírány na straně Československé republiky pro stát, země, župy, okresy a obce, na straně Rakouské republiky pro spolkový stát, pro spolkový stát za účasti zemí a obcí, pro země, okresy a obce, a na obou stranách ve formě přírážek nebo příspěvků, které se vybírají jednotně s těmito dávkami na účet jiných veřejnoprávních svazků. Vyňata jsou však cla a spotřební dávky ; daň z obratu a daň přepychová (daň z obratu zboží) nebudiž při užívání této smlouvy pokládána za spotřební dávku.

I. PRÁVNÍ OCHRANA VE VĚCECH DÁVKOVÝCH.

Článek II.

Příslušníci (fysické i právnické osoby a jinací poplatníci) jednoho z obou států požívají na území druhého státu ve věcech dávkových stejné právní ochrany před úřady a soudy jako vlastní příslušníci tohoto druhého státu.

¹ L'échange des ratifications a eu lieu à Prague, le 26 janvier 1929.

TEXTE ALLEMAND. — GERMAN TEXT.

N° 1952. — VERTRAG¹ ZWISCHEN DER REPUBLIK ÖSTERREICH UND DER TSCHECHOSLOWAKISCHEN REPUBLIK ÜBER RECHTSSCHUTZ UND RECHTSHILFE IN ABGABENSACHEN, GEZEICHNET IN WIEN, AM 12. JULI 1926.

German and Czechoslovak official texts communicated by the Permanent Delegate of the Czechoslovak Republic accredited to the League of Nations. The registration of this Treaty took place February 18, 1929.

DIE REPUBLIK ÖSTERREICH und DIE TSCHECHOSLOWAKISCHE REPUBLIK haben, von dem Wunsche geleitet, den Rechtsschutz der Angehörigen der Republik Österreich in der Tschechoslowakischen Republik und der Angehörigen der Tschechoslowakischen Republik in der Republik Österreich sowie die Verpflichtung der Behörden beider Staaten zu gegenseitiger Amts- und Rechtshilfe in Abgabensachen zu regeln, den nachstehenden Vertrag abgeschlossen.

Zu diesem Zwecke wurden als Bevollmächtigte ernannt :

von seiten DER REPUBLIK ÖSTERREICH :

der Ministerialrat im Bundesministerium für Finanzen Dr. Rudolf EGGER,

von seiten DER TSCHECHOSLOWAKISCHEN REPUBLIK :

der Sektionschef im tschechoslowakischen Finanzministerium Dr. Vladimír VALNÍČEK.

Die Bevollmächtigten haben, nachdem sie sich ihre Vollmachten mitgeteilt und diese als richtig befunden haben, folgendes vereinbart :

Artikel I.

Als Abgaben im Sinne dieses Vertrages gelten die öffentlichen Abgaben, soweit sie auf seiten der Republik Österreich für den Bund, für diesen unter Beteiligung der Länder und Gemeinden, für die Länder, Bezirke und Gemeinden, auf seiten der Tschechoslowakischen Republik für den Staat, die Länder, Gaue, Bezirke und Gemeinden, und auf beiden Seiten in der Form von einheitlich mit diesen Angaben zu erhebenden Zuschlägen oder Beiträgen für Rechnung anderer öffentlich-rechtlicher Körperschaften erhoben werden. Ausgeschlossen sind jedoch Zölle und Verbrauchsabgaben ; die Umsatz- und Luxussteuer (Warenumsatzsteuer) gilt für den Anwendungsbereich dieses Vertrages nicht als Verbrauchsabgabe.

I. RECHTSSCHUTZ IN ABGABENSACHEN.

Artikel II.

Die Angehörigen (physische und juristische Personen und sonstige Steuerpflichtige) des einen Staates genießen im Gebiete des anderen Staates in Abgabensachen den gleichen Schutz vor Behörden und Gerichten wie die eigenen Angehörigen.

¹ The exchange of ratifications took place at Prague, January 26, 1929.

II. PRÁVNÍ POMOC VE VĚCECH DÁVKOVÝCH.

Článek III.

Oba státy se zavazují, že si budou vzájemně poskytovat úřední a právní pomoc ve všech věcech dávkových jak v řízení vyměřovacím a zajišťovacím, tak také v řízení opravném a při vymáhání.

Článek IV.

(1) Ve věcech dávkových doručují se písemnosti a vyřizují se dožádání o úřední a právní pomoc, s výhradou zvláštních ustanovení o vymáhání (čl. XI. až XIII.), bezprostředním stykem úřadů obou států.

(2) K bezprostřednímu předání dožádání o doručení neb o jinakou úřední a právní pomoc, jakož i k jejich přijetí jsou příslušnými na obou stranách zemské finanční úřady.

(3) Je-li dožádaný úřad místně nepřislušným, má dožádání předati z moci úřední příslušnému úřadu a žádající úřad o tom ihned vyrozuměti.

Článek V.

(1) Dožádání jest sepsati, nehledíc k případům článku VI., druhý odstavec, úřady Československé republiky ve státním, oficiálním jazyku, úřady Rakouské republiky ve státním jazyku.

(2) V dožadovacím přípisu jest uvéstí žádající úřad, jméno a povolání (stav) účastněných, a jedná-li se o doručení, adresu příjemcovu a druh písemnosti, jež má býti doručena.

Článek VI.

(1) O doručení pečuje příslušný úřad dožádaného státu. Tento úřad může, nehledíc k případům vylíčeným v odstavci druhém, provéstí doručení pouhým předáním spisu příjemci, pokud jest tento ku přijetí spisu ochoten.

(2) Na přání žádajícího státu dlužno doručiti dotýcnou písemnost ve formě předepsané vlastním zákonodárstvím dožádaného státu pro provádění doručování stejného druhu, pokud je sepsána ve státním, oficiálním jazyku dožádaného státu, nebo, pokud je připojen překlad její v tomto jazyku. V těchto případech dlužno též dožádání sepsati v státním, oficiálním jazyku dožádaného státu nebo připojiti jeho překlad.

(3) Přednosta úřadu, který je pověřen odesláním dožádání, ověří s výhradou další jiné úmluvy překlady zmíněné v předchozím odstavci nebo potvrdí, že překlady byly provedeny přísežným překladatelem.

Článek VII.

Doručení prokazuje se buď datovaným a ověřeným potvrzením příjemcovým o doručení neb osvědčením úřadu dožádaného státu, z něhož jsou zřejmy skutečnost, forma a čas doručení.

II. RECHTSHILFE IN ABGABENSACHEN.

Artikel III.

Beide Staaten verpflichten sich, in allen Abgabensachen sowohl im Veranlagungs- und Sicherstellungs-, als auch im Rechtsmittelverfahren und bei der Eintreibung sich gegenseitig Amts- und Rechtshilfe zu leisten.

Artikel IV.

(1) In Abgabensachen erfolgt die Zustellung von Schriftstücken und die Erledigung von Amts- und Rechtshilfeersuchen, vorbehaltlich der besonderen Bestimmungen über die Eintreibung (Artikel XI bis XIII), im unmittelbaren Geschäftsverkehr der Behörden der beiden Staaten.

(2) Für die unmittelbare Übermittlung von Zustellungs- und sonstigen Amts- und Rechtshilfeersuchen sowie für ihre Entgegennahme sind auf beiden Seiten die Finanzlandesbehörden zuständig.

(3) Ist die ersuchte Behörde örtlich unzuständig, so hat sie das Ersuchschreiben an die zuständige Behörde von Amts wegen abzugeben und die ersuchende Behörde hievon unverzüglich zu benachrichtigen.

Artikel V.

(1) Das Ersuchschreiben ist, abgesehen von den Fällen des Artikels VI, zweiter Absatz, seitens der Behörden der Republik Österreich in der Staatssprache, seitens der Behörden der Tschechoslowakischen Republik in der Staatssprache (offiziellen Sprache) abzufassen.

(2) In dem Ersuchschreiben sind die ersuchende Behörde, der Name und Beruf (Stand) der Beteiligten sowie, im Falle der Zustellung, die Adresse des Empfängers und die Art des zuzustellenden Schriftstückes anzugeben.

Artikel VI.

(1) Für die Zustellung hat die zuständige Behörde des ersuchten Staates Sorge zu tragen. Diese Behörde kann sich, abgesehen von den im zweiten Absatz vorgesehenen Fällen, darauf beschränken, die Zustellung durch Übergabe des Schriftstückes an den Empfänger zu bewirken, sofern er zur Annahme bereit ist.

(2) Auf Wunsch des ersuchenden Staates ist das zuzustellende Schriftstück in der durch die innere Gesetzgebung des ersuchten Staates für die Bewirkung gleichartiger Zustellung vorgeschriebenen Form zuzustellen, sofern es in der Staatssprache (offiziellen Sprache) des ersuchten Staates abgefasst oder von einer Übersetzung in diese Sprache begleitet ist. In diesen Fällen ist auch das Ersuchschreiben in der Staatssprache (offiziellen Sprache) des ersuchten Staates abzufassen oder eine Übersetzung beizufügen.

(3) Der Vorstand der mit der Übermittlung des Ersuchens betrauten Behörde hat vorbehaltlich anderweitiger Übereinkunft die im vorstehenden Absätze vorgesehenen Übersetzungen zu beglaubigen oder er hat zu bestätigen, dass die Übersetzungen von einem beeidigten Übersetzer vorgenommen wurden.

Artikel VII.

Die Zustellung wird entweder durch ein mit Datum versehenes und beglaubigtes Empfangsbekanntnis des Empfängers oder durch ein Zeugnis der Behörde des ersuchten Staates, aus dem sich die Tatsache, die Form und die Zeit der Zustellung ergeben, nachgewiesen.

Článek VIII.

(1) Úřad, jemuž dožádání jest řízeno, je povinen jemu vyhověti a užítí při tom těchže donucovacích prostředků jako při vyřizování žádosti úřadu vlastního státu nebo návrhu podaného k těmž účelů účastníkem. Také formy vyřízení řídí se zákony státu dožádaného ; na návrh žádajícího úřadu jest však užítí zvláštní formy, pokud se nepříčí zákonodárství dožádaného státu.

(2) Užítí donucovacího prostředku přípustného v území dožádaného státu je vyloučeno, pokud žádající stát na obdobnou žádost by nebyl s to, aby užil donucovacího prostředku stejného druhu.

(3) Žádající úřad dlužno na jeho přání vyrozuměti o času a místě jednání, jež má býti na žádost provedeno. Súčastnění jsou oprávněni, dáti se při jednání dle všeobecných předpisů platných v dožádaném státě zastupovati neb se ho osobně súčastniti.

Článek IX.

Za vyřízení dožádání nesmí býti žádající stát zatížen žádnými poplatky neb výlohami ; vyjmuty jsou, s výhradou jiné dohody, náhrady vyplacené osobám převzvedným nebo znalcům, jakož i výlohy vzniklé spolupůsobením výkonného orgánu v případech čl. VI., odstavec druhý, nebo použitím zvláštní formy dle článku VIII., odstavec první, dále hotové výlohy exekučního řízení, které nejsou dobytny u dlužníka.

Článek X.

Pro právní pomoc v řízení vymáhacím užije se ustanovení této smlouvy, pokud není v čl. XI. až XIII. nařízeno něco odlišného.

Článek XI.

(1) Vykonatelná a nenařikatelná opatření ve věcech dávkových dlužno na návrh bezplatně uznati a vykonati ; vyjmuta jsou opatření, jichž předmětem jest pouze zajištění nějakého nároku ; uznání musí býti výslovně vyřčeno. K podání a přijetí návrhu jest příslušným na straně Československé republiky ministr financí, na straně Rakouské republiky spolkový ministr financí. Podkladem uznání a výkonu vykonatelných nároků druhé strany jest zásadně vykonatelné opatření. Není-li částka, jež má býti vymožena, z opatření zřejmou nebo není-li tu opatření vydaného dlužníkovi o vykonatelném plnění, může toto opatření býti nahrazeno výkazem nedoplatků. Uznání vysloví v obou státech nejvyšší finanční správní úřad.

(2) Opatření zmíněná v prvním odstavci vykonají se bez slyšení stran správními úřady neb soudem podle zákonodárství státu, v němž výkon se provádí. Výkon nároků žádajícího státu provede se v dožádaném státu týmiž prostředky řízení a týmiž orgány, které stát (spolkový stát) má po ruce k výkonu vlastních dávkových nároků. K povolení soudní exekuce jest příslušným soud, který jest dle zákonných ustanovení dožádaného státu určen k povolování exekucí na základě cizozemských titulů.

Artikel VIII

(1) Die Behörde, an die das Ersuchen gerichtet wird, ist verpflichtet, ihm zu entsprechen und dabei dieselben Zwangsmittel anzuwenden wie bei der Erledigung eines Ersuchens der Behörde des eigenen Staates oder eines zum gleichen Zwecke gestellten Antrages eines Beteiligten. Auch die Formen der Erledigung richten sich nach den Gesetzen des ersuchten Staates; doch ist auf Antrag der ersuchenden Behörde nach einer besonderen Form zu verfahren, sofern diese der Gesetzgebung des ersuchten Staates nicht zuwiderläuft.

(2) Die Anwendung eines im Gebiete des ersuchten Staates zulässigen Zwangsmittels ist ausgeschlossen, soweit der ersuchende Staat im Falle eines entsprechenden Ersuchens nicht in der Lage wäre, ein gleichartiges Zwangsmittel anzuwenden.

(3) Die ersuchende Behörde ist auf ihr Verlangen von der Zeit und dem Orte der auf das Ersuchen vorzunehmenden Handlung zu benachrichtigen. Die Beteiligten sind berechtigt, sich bei der Handlung nach den allgemeinen in dem ersuchten Staate massgebenden Vorschriften vertreten zu lassen oder ihr beizuwohnen.

Artikel IX.

Für die Erledigung von Ersuchen dürfen dem ersuchenden Staate keinerlei Gebühren oder Auslagen angelastet werden; ausgenommen sind, vorbehaltlich anderweitiger Übereinkunft, die an Auskunftspersonen oder Sachverständige gezahlten Entschädigungen sowie die Auslagen, die durch die Mitwirkung eines Vollziehungsorganes in den Fällen des Artikels VI, zweiter Absatz, oder durch die Anwendung einer besonderen Form gemäss Artikel VIII, erster Absatz, entstanden sind, ferner Barauslagen des Exekutionsverfahrens die beim Verpflichteten nicht einbringlich sind.

Artikel X.

Auf die Rechtshilfe im Eintreibungsverfahren finden die Bestimmungen dieses Vertrages Anwendung, soweit nicht in den Artikeln XI bis XIII etwas Abweichendes angeordnet ist.

Artikel XI.

(1) Vollstreckbare und unanfechtbare Verfügungen in Abgabensachen sind auf Antrag kostenfrei anzuerkennen und zu vollstrecken; ausgenommen sind Verfügungen, die lediglich die Sicherstellung eines Anspruches zum Gegenstande haben; die Anerkennung muss ausdrücklich ausgesprochen werden. Zur Stellung und Entgegennahme des Antrages ist auf seiten der Republik Österreich der Bundesminister für Finanzen, auf seiten der Tschechoslowakischen Republik der Finanzminister zuständig. Als Unterlage der Anerkennung und Vollstreckung von vollstreckbaren Ansprüchen des anderen Teiles dient grundsätzlich die vollstreckbare Verfügung. Ergibt sich der vollstreckbare Betrag nicht aus der Verfügung oder liegt eine Verfügung an den Abgabepflichtigen über die vollstreckbare Leistung nicht vor, so kann an die Stelle der Verfügung der Rückstandsausweis treten. Die Anerkennung erfolgt in beiden Staaten durch die oberste Finanzverwaltungsbehörde.

(2) Die im ersten Absatze bezeichneten Verfügungen werden ohne Anhörung der Parteien im Verwaltungswege oder durch das Gericht gemäss der Gesetzgebung des Staates vollstreckt, in dem die Vollstreckung betrieben wird. Die Vollstreckung von Ansprüchen des ersuchenden Staates wird im ersuchten Staate mit denselben Mitteln des Verfahrens und von denselben Organen durchgeführt, die für die Vollstreckung eigener Abgabenansprüche des Staates (Bundes) zur Verfügung stehen. Zur Bewilligung der gerichtlichen Exekution ist das nach den gesetzlichen Bestimmungen des ersuchten Staates zur Bewilligung von Exekutionen auf Grund ausländischer Titel berufene Gericht zuständig.

(3) K žádosti o výkon dlužno připojiti prohlášení příslušného žádajícího státu, že opatření jest vykonatelným a nenaříkatelným ; příslušnost tohoto úřadu osvědčí úřad žádajícího státu označený v prvním odstavci, druhá věta.

(4) K rozhodujícímu výroku opatření, jakož i ku prohlášení a osvědčení dle odstavce třetího musí býti připojen překlad jeho ve státním, oficiálním jazyku.

(5) Nejvyšší finanční správní úřad žádajícího státu ověří překlady nebo potvrdí, že přiložené překlady byly provedeny přísežným překladatelem.

Článek XII.

(1) Na základě vykonatelných opatření, jež nestala se ještě nenaříkatelnými, a na základě vykonatelných zajišťovacích opatření může býti požadováno prozatímní zajištění. Toto provede se zajišťovací exekucí ; exekuce se povolí, aniž je třeba osvědčiti, že je tu nebezpečí, co do udané pravděpodobné částky nároku až do oné doby, v níž nárok stane se v dožádaném státě ve smyslu této smlouvy vykonatelným. Článek XI. platí obdobně.

(2) Ustanovení prvního odstavce neplatí, je-li dlužník příslušníkem dožádaného státu a v tomto má svoje řádné bydliště neb trvalý pobyt, leda že se jedná o nároky dávkové, které proti povinnému povstaly v době, kdy ještě nebyl příslušníkem dožádaného státu.

Článek XIII.

Žádosti o určitý způsob výkonu neb zajištění jest vyhověti, pokud je tento způsob výkonu nebo zajištění přípustným podle práva státu žádajícího i dožádaného ; jinak řídí se způsob a provedení výkonu nebo zajištění právem dožádaného státu.

Článek XIV.

(1) Úřední a právní pomoc může býti odmítnuta, domnívá-li se stát, který o poskytnutí pomoci byl požádán, že jest způsobilou, aby ohrozila jeho výsostná práva neb jeho bezpečnost.

(2) Žádosti, dle nichž mají býti opatřeny v oblasti dožádaného státu přípustné výpovědi, oznámení neb dobrozdání osob, které nejsou súčasťněny jako poplatníci, mohou býti zamítnuty, pokud žádající stát není podle svého vlastního zákonodárství s to, aby žádal obdobné výpovědi, oznámení nebo dobrozdání. Totéž platí o žádostech, domáhajících se sdělení skutečných poměrů nebo právních vztahů, pokud znalost těchto poměrů nebo vztahů jest získána jen na základě povinností k podání zprávy, oznámení neb dobrozdání, které v území žádajícího státu neexistují, jakož i o jiných dožádáních, pokud by jim mohlo býti vyhověno jen porušením obchodního, provozního neb živnostního tajemství.

Článek XV.

(1) Vyhoví-li se žádosti zcela neb částečně, je dožádaný úřad povinen ihned vyrozuměti úřad žádající o způsobu vyřízení.

(2) Pokud se této žádosti nevyhoví, oznámí to dožádaný úřad neprodleně žádajícímu úřadu s udáním důvodů a jinak najevo vyšlých okolností, jež jsou důležitý pro další sledování věci.

(3) Dem Ersuchen um Vollstreckung ist eine Erklärung der zuständigen Behörde des ersuchenden Staates beizufügen, dass die Verfügung vollstreckbar und unanfechtbar geworden ist ; die Zuständigkeit dieser Behörde ist durch die im ersten Absatz, zweiter Satz, bezeichnete Behörde des ersuchenden Staates zu bescheinigen.

(4) Der entscheidende Spruch der Verfügung sowie die Erklärung und Bescheinigung gemäss dem dritten Absatz muss von einer Übersetzung in die Staatssprache (offizielle Sprache) des ersuchten Staates begleitet sein.

(5) Die oberste Finanzverwaltungsbehörde des ersuchenden Staates beglaubigt die Übersetzungen oder sie bestätigt, dass die beigegebenen Übersetzungen von einem beeidigten Übersetzer vorgenommen wurden.

Artikel XII.

(1) Auf Grund von vollstreckbaren Verfügungen, die noch nicht unanfechtbar geworden sind, sowie von vollstreckbaren Sicherstellungsverfügungen kann einstweilige Sicherstellung verlangt werden. Diese erfolgt durch die Exekution zur Sicherstellung ; sie wird, ohne dass es der Bescheinigung einer Gefahr bedarf, für den angegebenen voraussichtlichen Betrag des Anspruches bis zu dem Zeitpunkt bewilligt, in dem der Anspruch im ersuchten Staate im Sinne dieses Vertrages vollstreckbar wird. Artikel XI findet entsprechende Anwendung.

(2) Die Bestimmungen des ersten Absatzes gelten nicht, wenn der Verpflichtete Angehöriger des ersuchten Staates ist und in diesem seinen ordentlichen Wohnsitz oder dauernden Aufenthalt hat, es sei denn, dass es sich um Abgabenansprüche handelt, die gegen den Verpflichteten in einem Zeitpunkt begründet waren, in dem er die Staatsangehörigkeit des ersuchten Staates noch nicht besass.

Artikel XIII.

Dem Ersuchen um eine bestimmte Art der Vollstreckung oder Sicherstellung ist zu entsprechen, soweit diese Art der Vollstreckung oder Sicherstellung nach dem Rechte des ersuchenden und des ersuchten Staates zulässig ist. Im übrigen richten sich die Art und Durchführung der Vollstreckung oder Sicherstellung nach dem Rechte des ersuchten Staates.

Artikel XIV.

(1) Die Amts- und Rechtshilfe kann abgelehnt werden, wenn der Staat, der um die Hilfeleistung ersucht ist, sie für geeignet hält, seine Hoheitsrechte oder seine Sicherheit zu gefährden.

(2) Ersuchen, auf Grund deren im Gebiete des ersuchten Staates zulässige Auskünfte, Anzeigen oder Gutachten von Personen, die nicht als Abgabepflichtige beteiligt sind, eingezogen werden sollen, können abgelehnt werden, soweit der ersuchende Staat nach seiner eigenen Gesetzgebung nicht in der Lage ist, entsprechende Auskünfte, Anzeigen oder Gutachten zu verlangen. Das Gleiche gilt für Ersuchen, die auf Mitteilung tatsächlicher Verhältnisse oder rechtlicher Beziehungen gerichtet sind, sofern die Kenntnis dieser Verhältnisse oder Beziehungen nur auf Grund von Auskunfts-, Anzeige- oder Gutachterpflichten gewonnen ist, die in dem Gebiete des ersuchenden Staates nicht bestehen, sowie für andere Ersuchen, soweit ihnen nur unter Verletzung eines Geschäfts-, Betriebs- oder Gewerbeheimnisses genügt werden könnte.

Artikel XV.

(1) Wird dem Ersuchen ganz oder teilweise entsprochen, so ist die ersuchende Behörde von der ersuchten Behörde über die Art der Erledigung unverzüglich zu unterrichten.

(2) Soweit dem Ersuchen nicht entsprochen wird, hat die ersuchte Behörde die ersuchende Behörde hievon unter Angabe der Gründe und der sonst bekanntgewordenen Umstände, die für die Weiterführung der Sache von Bedeutung sind, unverzüglich zu benachrichtigen.

Článek XVI.

Pro dotazy, výpovědi, oznámení a dobrozdání, i pro jiná sdělení, která docházejí některému státu právní pomocí, platí zákonné předpisy tohoto státu o úřední mlčenlivosti a zachování v tajnosti.

III. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ.

Článek XVII.

Ministři financí obou stran mohou provésti další ujednání ve smyslu této smlouvy ; po předchozí vzájemné dohodě vydají bližší věcně shodná ustanovení o provedení této smlouvy. Mohou zejména smluviti ustanovení o odvodu výtěžku z výkonů a o přepočítání částek, pro něž se má výkon provésti.

Článek XVIII.

Tato smlouva, která byla podepsána v československém a německém prvopise, budiž ratifikována a ratifikační listiny buďtež pokud možno nejdříve v Praze vyměněny. Smlouva nabývá účinnosti dnem ratifikace a potrvá v platnosti potud, pokud nebude jednou ze smluvních stran nejpozději 6 měsíců před uplynutím kalendářního roku vypovězena. Při včasné výpovědi pozbývá smlouva účinnosti uplynutím tohoto kalendářního roku. Oba texty smlouvy jsou autentické. Ratifikovaná smlouva bude uveřejněna v každém z obou států v úřední sbírce v obou autentických textech.

Na důkaz toho zmocnění obou států tuto smlouvu podepsali a opatřili pečeti.

VE VÍDNI, dne 12. července 1926.

Za Československou republiku :

Dr. Vladimír VALNÍČEK.

Za Rakouskou republiku :

Dr. Rudolf EGGER.

ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL.

Při podpisu smlouvy mezi Československou republikou a Rakouskou republikou o právní ochraně a právní pomoci ve věcech dávkových učinili zmocnění obou stran tato souhlasná prohlášení, která jsou podstatnou částí smlouvy :

1. Pokud by nebyla sjednána shoda v zásadách práva obou států všeobecným vzájemným prohlášením, dlužno připojiti k jednotlivé žádosti o právní pomoc osvědčení zemského finančního úřadu, které úředně zjišťuje, že obdobné žádosti podle práva žádajícího státu bude vyhověno.

2. Zaslání spisů nemůže býti zásadně vyžadováno. K výjimkám jest zapotřebí dohody ministrů financí obou států ; žádati se má však o zaslání spisů jen tehdy, když toho vyžadují nutkové zájmy žádajícího státu. Nedotčeno zůstává právo každého státu, přiložiti ke svým žádostem vlastní spisy, jež mají prospěti provedení žádosti.

Artikel XVI.

Auf die Anfragen, Auskünfte, Anzeigen und Gutachten sowie auf sonstige Mitteilungen, die im Wege der Rechtshilfe einem Staate zugehen, finden die gesetzlichen Vorschriften dieses Staates über die Amtsverschwiegenheit und Geheimhaltung Anwendung.

III. SCHLUSSBESTIMMUNGEN.

Artikel XVII.

Die beiderseitigen Finanzminister können weitere Vereinbarungen im Sinne dieses Vertrages treffen ; sie werden die näheren Bestimmungen über die Durchführung dieses Vertrages nach vorheriger wechselseitiger Verständigung in sachlicher Übereinstimmung erlassen. Sie können insbesondere Bestimmungen über die Abführung von Vollstreckungserlösen und über die Umrechnung der Beträge vereinbaren, derentwegen eine Vollstreckung zu erfolgen hat.

Artikel XVIII.

Dieser Vertrag, welcher in deutscher und tschechoslowakischer Urschrift gefertigt ist, soll ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen baldmöglichst in Prag ausgetauscht werden. Er tritt mit dem Tage der Ratifikation in Kraft und soll so lange in Geltung bleiben, als er nicht von einem der vertragschliessenden Teile spätestens sechs Monate vor Ablauf eines Kalenderjahres gekündigt wird. Im Falle rechtzeitiger Kündigung verliert der Vertrag mit dem Ablauf dieses Kalenderjahres die Wirksamkeit. Beide Texte des Vertrages sind authentisch. Der ratifizierte Vertrag wird in jedem der beiden Staaten in der amtlichen Gesetzsammlung in beiden authentischen Texten veröffentlicht werden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten beider Staaten diesen Vertrag unterfertigt und mit Siegeln versehen.

WIEN, den 12. Juli 1926.

Für die Republik Österreich :

Dr. Rudolf EGGER.

Für die Tschechoslowakische Republik :

Dr. Vladimír VALNÍČEK.

SCHLUSSPROTOKOLL.

Bei der Unterzeichnung des Vertrages zwischen der Republik Österreich und der Tschechoslowakischen Republik über Rechtsschutz und Rechtshilfe in Abgabensachen haben die beiderseitigen Bevollmächtigten die folgenden übereinstimmenden Erklärungen abgegeben, welche einen wesentlichen Teil des Vertrages selbst bilden sollen :

1. Insoweit nicht durch allgemeine beiderseitige Erklärungen die Übereinstimmung in den Grundsätzen des beiderseitigen Rechtes festgestellt sein sollte, ist den einzelnen Rechtshilfeersuchen eine Bescheinigung der Finanzlandesbehörde beizufügen, die amtlich feststellt, dass einem entsprechenden Ersuchen nach dem Rechte des ersuchenden Staates genügt werden wird.

2. Eine Übersendung von Akten kann grundsätzlich nicht gefordert werden. Ausnahmen bedürfen des Einvernehmens der Finanzminister der beiden Staaten ; das Ersuchen um Übermittlung von Akten soll indessen nur gestellt werden, wenn dringende Interessen des ersuchenden Staates es erheischen. Unberührt bleibt die Befugnis jedes Staates, seinen Ersuchen eigene Akten beizugeben, die der Durchführung der Ersuchen dienen sollen.

3. Jsou-li dány podmínky odpisu dávky pro nedobytnost podle předpisů dožádaného státu, vrátí dožádaný úřad žádost úřadu žádajícímu, připoje k ní osvědčení, že tyto předpoklady jsou dány, s doklady, které jsou o tom po ruce.

4. Právní ochrana a právní pomoc ujednané touto smlouvou mají být zásadně poskytovány též pro nároky dávkové a co do skutečností, vztahujících se na minulost. Žádosti o vymáhání nebo zajištění nároků, které se vztahují na dobu před 1. lednem 1923, nebudou však podávány.

5. Na žádost finančního úřadu žádajícího státu jsou zástupci žádajícího úřadu připuštěni k výkonu právní pomoci. Mají se zdržeti každého zásahu do úředního jednání, přísluší jim však právo, činiti orgánu vedoucímu úřední jednání návrhy sloužící ku provedení žádosti; jsou zavázáni zachovávat úřední tajemství. Postavení, které přísluší zástupci vymáhajícího věřitele v soudním exekučním řízení, není tím dotčeno.

6. Oba státy se dohodly, že v této smlouvě smluvená úřední a právní pomoc má být poskytována zvláště při vyšetření základů, které jsou ve smyslu ujednání k článku 3. smlouvy¹ z 18. února 1922 o urovnání tuzemského a cizozemského zdanění, zvláště o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní směrodatnými pro rozdělení příjmů, vztahům výnosů podniků, jež jsou výdělečně činnými v obou státech. Pro tyto případy poskytování vzájemné pomoci mohou být na základě vzájemné dohody ministrů financí obou stran jejich věcně shodnými pokyny nařízena zjednodušení oboustranného styku úřadů, zejména také bezprostřední styk vyměřovacích úřadů I. stolice.

7. Bylo smluveno, že soudní exekuce na základě titulů, které jsou předmětem této smlouvy, má se díti jen podle ustanovení této smlouvy a nikoli podle ustanovení, jež jinak platí na základě zaručené vzájemnosti pro právní pomoc ve věcech exekučních mezi oběma státy a že soud příslušný k povolení exekuce (čl. XI. druhý odstavec) má jednati podle ustanovení platných pro povolení exekuce na základě tuzemských titulů.

8. Ověření překladů (potvrzení) ve smyslu této smlouvy platí jen při použití této smlouvy.

9. Vykonatelnými opatřeními ve smyslu této smlouvy jsou vykonatelná rozhodnutí, usnesení nebo nařízení úřadů dávkových, které jsou k tomu příslušnými podle zákonných ustanovení.

VE VÍDNI, dne 12. července 1926.

Za Československou republiku :

Dr. Vladimír VALNÍČEK.

Za Rakouskou republiku :

Dr. Rudolf EGGER.

Copie certifiée conforme :

Praha, le 30 janvier 1919.

Jan Opočenský,

Directeur des Archives.

¹ Vol. XIV, page 129, de ce recueil.

3. Sind die Voraussetzungen der Abschreibung wegen Uneinbringlichkeit der Abgabe nach den Vorschriften des ersuchten Staates gegeben, so leitet die ersuchte Behörde das Ersuchen unter Beifügung einer Bescheinigung über das Vorliegen der Voraussetzungen und der hierfür vorhandenen Belege an die ersuchende Behörde zurück.

4. Der Rechtsschutz und die Rechtshilfe, welche in diesem Verträge vereinbart sind, sollen grundsätzlich auch für die Abgabenansprüche und im Hinblick auf Tatsachen gewährt werden, die sich auf die Vergangenheit beziehen. Es werden jedoch Ersuchen um die Eintreibung oder Sicherstellung von Ansprüchen, die die Zeit vor dem 1. Jänner 1923 betreffen, nicht gestellt werden.

5. Auf Ersuchen der Finanzbehörde des ersuchenden Staates werden Vertreter der ersuchenden Behörde bei Vornahme der Rechtshilfehandlung zugelassen. Sie haben sich jedes Eingriffes in die Amtshandlung zu enthalten, es steht ihnen jedoch das Recht zu, zur Durchführung des Ersuchens dienliche Anträge an das die Amtshandlung leitende Organ zu stellen; sie sind zur Wahrung des Amtsgeheimnisses verpflichtet. Die dem Vertreter des betreibenden Gläubigers im gerichtlichen Exekutionsverfahren zukommende Stellung wird hiedurch nicht berührt.

6. Die beiden Staaten sind sich darüber einig, dass die in diesem Verträge vereinbarte Amts- und Rechtshilfe insbesondere bei der Ermittlung der Grundlage gewährt werden soll, welche für die Aufteilung des Einkommens, beziehungsweise der Erträge der in beiden Staaten erwerbstätigen Unternehmungen im Sinne der Vereinbarungen¹ zu Artikel 3 des Vertrages vom 18. Februar 1922 über die Ausgleichung der in- und ausländischen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern massgebend sind. Für diese Fälle der gegenseitigen Hilfeleistung können Vereinfachungen des wechselseitigen Behördenverkehrs, namentlich auch der unmittelbare Verkehr der Bemessungsbehörden erster Instanz auf Grund wechselseitigen Einverständnisses der beiderseitigen Finanzminister durch deren sachlich übereinstimmenden Verfügungen angeordnet werden.

7. Es besteht Einverständnis, dass die gerichtliche Exekution auf Grund von Titeln, die Gegenstand dieses Vertrages sind, nur nach den Bestimmungen dieses Vertrages und nicht nach den sonst für die Rechtshilfe in Exekutionssachen im Verkehr zwischen den beiden Staaten auf Grund verbürgerter Gegenseitigkeit geltenden Bestimmungen stattzufinden hat und dass das zur Bewilligung der Exekution zuständige Gericht (Artikel XI. zweiter Absatz) nach den für die Bewilligung der Exekution auf Grund inländischer Titel geltenden Bestimmungen vorzugehen hat.

8. Beglaubigungen von Übersetzungen (Bestätigungen) im Sinne dieses Vertrages haben ihre Geltung nur für den Anwendungsbereich dieses Vertrages.

9. Unter vollstreckbaren Verfügungen im Sinne dieses Vertrages sind vollstreckbare Entscheidungen, Beschlüsse oder Anordnungen der nach den gesetzlichen Bestimmungen hiezu zuständigen Abgabenbehörden zu verstehen.

WIEN, den 12. Juli 1926.

Für die Republik Oesterreich :

Dr. Rudolf EGGER.

Für die Tschechoslowakische Republik :

Dr. Vladimír VALNÍČEK.

Copie certifiée conforme :
Praha, le 30 janvier 1929.

Jan Opočenský.
Directeur des Archives.

¹ Vol. XIV, page 129, of this Series.

¹ TRADUCTION

N° 1952. — TRAITÉ ENTRE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE ET LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE RELATIF A LA PROTECTION ET A L'ASSISTANCE JUDICIAIRE EN MATIÈRE FISCALE.
12 JUILLET 1926.

LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE et LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE, animées du désir de régler les garanties légales des ressortissants de la République d'Autriche dans la République tchécoslovaque et des ressortissants de la République tchécoslovaque dans la République d'Autriche, ainsi que l'obligation, pour les autorités administratives et judiciaires des deux Etats, de se prêter un concours réciproque en matière fiscale, ont conclu le traité suivant et désignés, à cet effet, les plénipotentiaires suivants :

LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE :

M. le Dr Rudolf EGGER, conseiller ministériel au Ministère fédéral des Finances ;

LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE :

M. le Dr Vladimír VALNÍČEK, chef de section au Ministère des Finances tchécoslovaques.

Les plénipotentiaires, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs et les avoir trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit :

Article premier.

Seront considérés comme impôts, au sens du présent traité, les contributions publiques pour autant qu'elles sont perçues : dans la République d'Autriche, pour le compte de la Confédération ; pour le compte de cette dernière avec participation des pays et des communes, pour le compte des pays, des districts et des communes ; dans la République tchécoslovaque pour le compte de l'Etat, des pays, des cantons, des districts et des communes, et, dans l'un et l'autre pays, sous forme de taxes additionnelles ou de redevances perçues avec lesdits impôts pour le compte d'autres personnes morales de droit public. Sont toutefois exclus les droits de douane et les taxes de consommation ; l'impôt sur le chiffre d'affaires et la taxe de luxe (impôt sur la circulation des marchandises) ne seront pas considérés comme taxes de consommation dans le domaine d'application du présent traité.

I. GARANTIES LÉGALES EN MATIÈRE FISCALE

Article II.

Les ressortissants (personnes physiques et juridiques et autres contribuables) de l'un des deux Etats jouiront, sur le territoire de l'autre Etat, en matière fiscale, des mêmes garanties devant les autorités administratives et judiciaires que les nationaux.

¹ Traduit par le Secrétariat de la Société des Nations, à titre d'information.

¹ TRANSLATION.

No. 1952. — TREATY BETWEEN THE REPUBLIC OF AUSTRIA AND THE REPUBLIC OF CZECHOSLOVAKIA REGARDING LEGAL PROTECTION AND LEGAL ASSISTANCE IN MATTERS OF TAXATION, JULY 12, 1926.

The REPUBLIC OF AUSTRIA and THE REPUBLIC OF CZECHOSLOVAKIA, being desirous of regulating the legal protection of nationals of the Austrian Republic in the Czechoslovak Republic and of nationals of the Czechoslovak Republic in the Austrian Republic and the obligations of the authorities of the respective countries to afford each other official and legal assistance in matters of taxation, have concluded the following Treaty.

For this purpose they have appointed as their Plenipotentiaries :

THE REPUBLIC OF AUSTRIA :

Dr Rudolf EGGER, Ministerialrat at the Federal Ministry of Finance ;

THE CZECHOSLOVAK REPUBLIC :

Dr Vladimír VALNÍČEK, Head of Section at the Czechoslovak Ministry of Finance ;

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed on the following :

Article I.

For the purposes of the present Treaty, the term *taxes* shall be understood to mean public taxes which are levied, in the case of Austria, on account of the Federation, or on account of the latter jointly with the provinces and communes and also on account of provinces, districts and communes ; in the case of the Republic of Czechoslovakia, taxes levied on account of the State, provinces, cantons, districts and communes ; and in both countries taxes levied, conjointly with those mentioned above, in the form of additional taxes or charges, on behalf of other bodies of public law standing. Customs duties and taxes on consumption shall not, however, be included ; the tax on business turnover and the luxury tax (turnover tax on goods) shall not be regarded as taxes on consumption for the purposes of the present Treaty.

I. LEGAL PROTECTION IN MATTERS OF TAXATION.

Article II.

The nationals (natural and juristic persons and other taxpayers) of either State shall, in matters of taxation, receive in the territories of the other State the same protection at the hands of the authorities and courts of justice as is accorded to the nationals of the latter State.

¹ Translated by the Secretariat of the League of Nations, for information.

II. CONCOURS RÉCIPROQUE DES AUTORITÉS ADMINISTRATIVES ET JUDICIAIRES EN MATIÈRE FISCALE

Article III.

Les deux Etats prescriront à leurs autorités administratives et judiciaires de se prêter un concours réciproque dans toutes les affaires fiscales, tant en ce qui concerne la procédure de et les mesures conservatoires que la procédure de recours et le recouvrement.

Article IV.

1. En matière fiscale, les autorités des deux Etats pourront correspondre directement pour tout ce qui concerne la signification de pièces et la suite à donner aux demandes de concours administratif et judiciaire, sous réserve toutefois des dispositions particulières concernant le recouvrement taxation (articles XI à XIII).

2. Dans chaque pays, l'Administration centrale des Finances est l'autorité compétente pour la transmission directe et la réception des demandes de signification, ainsi que de toutes autres demandes de concours administratif et judiciaire.

3. Si l'autorité requise est incompétente *ratione loci*, elle est tenue de transmettre d'office la demande à l'autorité compétente et d'en informer immédiatement l'autorité requérante.

Article V.

1. Sauf dans les cas prévus au deuxième alinéa de l'article VI, la demande de concours sera rédigée, par les autorités de la République d'Autriche, dans la langue d'Etat, et par les autorités de la République tchécoslovaque dans la langue d'Etat (langue officielle).

2. La demande devra indiquer l'autorité requérante, le nom et la profession (état) des intéressés et, pour les demandes de signification, l'adresse du destinataire et la nature de la pièce qui doit être signifiée.

Article VI.

1. Il incombe à l'autorité compétente de l'Etat requis de prendre les mesures nécessaires pour assurer la signification. Sauf dans les cas prévus au deuxième alinéa, cette autorité peut se borner à effectuer la signification par la remise de la pièce au destinataire, si celui-ci est disposé à l'accepter.

2. A la demande de l'Etat requérant, la signification de la pièce devra s'effectuer selon les formalités prévues par la législation interne de l'Etat requis pour l'exécution de significations analogues, à la condition toutefois que ladite pièce soit rédigée dans la langue d'Etat (langue officielle) de l'Etat requis ou soit accompagnée d'une traduction dans cette langue. Dans ces cas, la demande devra, elle aussi, être rédigée dans la langue d'Etat (langue officielle) de l'Etat requis ou être accompagnée d'une traduction.

3. Le chef de l'administration chargée de la transmission de la demande est tenu, sauf arrangement contraire, de certifier conformes les traductions prévues à l'alinéa précédent ou d'attester que les traductions ont été faites par un traducteur juré.

Article VII.

La signification est constatée soit par un récépissé du destinataire, daté et légalisé, soit par un certificat de l'autorité de l'Etat requis attestant le fait, la forme, la date et l'heure de la signification.

II. LEGAL ASSISTANCE IN MATTERS OF TAXATION.

Article III.

Both States undertake to afford each other administrative and legal assistance in all matters of taxation, both as regards the assessment and securing of taxes, and as regards legal remedies and the recovery of taxes.

Article IV.

1. In questions concerning taxation, the authorities of the two States may correspond direct with one another regarding the service of documents and compliance with requests for administrative or legal assistance, subject however to the special provisions (Articles XI to XIII) governing the recovery of taxes.

2. Requests for the service of documents and other administrative and legal assistance shall be transmitted direct by the Central Financial Departments of the respective countries, which are likewise the competent authorities for the reception of such requests.

3. If the authority applied to is not competent *ratione loci*, it shall transmit the request of its own motion to the competent authority and shall immediately notify the applicant authority that it has done so.

Article V.

1. Except in the cases arising under paragraph 2 of Article VI, requests shall be made by the authorities of the Austrian Republic in the language of the State, and requests by the authorities of the Czechoslovak Republic in the language of the State (official language).

2. The request must specify the applicant authority, the name and vocation (status) of the parties concerned and, where a document has to be served, the address of the recipient and the nature of the document.

Article VI.

1. The competent authority of the State applied to is responsible for the service of the document. Except in the cases arising under paragraph 2 of this Article, the competent authority may limit its action to handing over the document to the recipient if the latter agrees to accept it.

2. If the applicant State so requests, the document shall be served in the manner prescribed for the service of documents in similar cases by the internal laws of the State applied to, provided however that the document is drawn up in the language (official language) of the State applied to, or is accompanied by a translation in that language. In such cases the request must also be made out in the language (official language) of the State applied to, or must be accompanied by a translation.

3. The head of the department responsible for transmitting the request must, in the absence of agreement to the contrary, authenticate the translations referred to in the preceding paragraph or certify that they are the work of a sworn translator.

Article VII.

Evidence of service shall be furnished either by a dated and legalised receipt given by the recipient or by a certificate from the authority of the State applied to testifying to the fact, the manner and the date of service.

Article VIII.

1. L'autorité à laquelle est adressée la demande est tenue d'y donner suite et d'employer à cet effet les mêmes moyens de contrainte qu'en vue de l'exécution d'une demande d'une autorité nationale ou d'une demande émanant d'une Partie et ayant le même objet. La procédure également sera celle qui est prévue par la législation de l'Etat requis ; toutefois, à la demande de l'autorité requérante, une procédure particulière sera suivie, si cette dernière n'est pas contraire à la législation de l'Etat requis.

2. Il est interdit d'employer, sur le territoire de l'Etat requis, aucun moyen de contrainte même considéré comme licite dans cet Etat, au cas où l'Etat requérant, si une demande analogue lui était adressée, ne serait pas en mesure d'employer un moyen de contrainte similaire.

3. L'autorité requérante devra, sur sa demande, être informée de la date, de l'heure et du lieu de l'exécution de l'acte qui fait l'objet de la demande. Les intéressés sont autorisés à se faire représenter ou à assister à l'exécution de l'acte, conformément aux dispositions générales en vigueur dans l'Etat requis.

Article IX.

Il ne pourra être réclamé à l'Etat requérant ni taxes ni frais pour l'exécution des demandes de concours ; toutefois, sauf arrangement contraire, l'Etat requis pourra demander le remboursement des indemnités versées aux personnes qui fournissent des renseignements ou à des experts, le remboursement des frais occasionnés par la participation d'un organe d'exécution dans les cas prévus au deuxième alinéa de l'article VI ou par l'emploi d'une procédure particulière, conformément au premier alinéa de l'article VIII, de même que le remboursement des débours afférents à la procédure d'exécution, si ces débours ne peuvent pas être recouverts sur le débiteur.

Article X.

Sauf disposition contraire des articles XI à XIII, les prescriptions du présent traité s'appliqueront au concours des autorités administratives et judiciaires en matière de recouvrement d'impôts.

Article XI.

1. Les décisions exécutoires et non susceptibles de recours, intervenues en matière fiscale, devront, sur demande, être revêtues de l'exequatur et exécutées sans frais, à l'exception toutefois des décisions qui ont exclusivement pour objet des mesures conservatoires ; l'exequatur devra être prononcée expressément. Sont compétents pour former et recevoir la demande, dans la République d'Autriche, le ministre fédéral des Finances, et, dans la République tchécoslovaque, le ministre des Finances. La pièce justificative nécessaire pour l'octroi de l'exequatur et l'exécution des créances exécutoires de l'autre Partie est, en principe, la décision exécutoire. Si cette dernière n'indique pas le montant à recouvrer ou s'il n'existe pas de décision adressée au contribuable au sujet de la somme à recouvrer, la décision peut être remplacée par le « relevé d'arriéré » (*Rückstandsausweis*). L'exequatur est accordé, dans les deux Etats, par l'administration centrale des Finances.

2. Les décisions visées au premier alinéa seront exécutées, sans audition des Parties, par la voie administrative ou judiciaire, conformément à la législation de l'Etat sur le territoire duquel l'exécution a lieu. L'exécution de créances de l'Etat requérant est assurée, dans l'Etat requis, par les mêmes moyens de procédure et par les mêmes organes que l'exécution des propres créances fiscales de ce dernier. Le tribunal compétent pour autoriser l'exécution judiciaire est le tribunal qui, aux termes des dispositions législatives de l'Etat requis est appelé à autoriser les exécutions en vertu de titres étrangers.

Article VIII.

1. The authority applied to is bound to comply with the request and to employ for that purpose the same measures of compulsion as would be employed in complying with a request from the authorities of its own State or of a request to the same effect made by an interested party. The request shall, moreover, be executed in accordance with the procedure prescribed by the laws of the State applied to ; nevertheless, if the applicant authority so requests, a special procedure may be employed, provided that it is not incompatible with the laws of the State applied to.

2. It shall not be permissible to employ measures of compulsion, even if they would be lawful in the territory of the State applied to, where the applicant State would not be able to employ similar measures if applied to in a case of the same nature.

3. The applicant authority shall, if it so desires, be informed of the date and place of the proceedings to be undertaken in pursuance of the request. The interested parties are entitled to be represented at or to attend the proceedings, in conformity with the general regulations governing such cases in the State applied to.

Article IX.

No fees or charges of any description may be demanded from the applicant State for giving effect to requests. However, in the absence of agreement to the contrary, the State applied to may demand reimbursement of any charges paid to witnesses or experts and also of expenses caused by the employment of an execution authority in cases arising under paragraph 2 of Article VI, or by the employment of a particular procedure, as provided in the first paragraph of Article VIII, and, further, of the actual costs of the procedure of execution, where these are not recoverable from the debtor.

Article X.

Except as otherwise provided in Articles XI to XIII, the provisions of the present Treaty shall apply to legal assistance in proceedings for the recovery of taxes.

Article XI.

1. Executory and final decisions in matters of taxation shall, if application is made for the purpose, be recognised and executed free of charge, except in the case of decisions solely directed to the securing of claims. The recognition of the decision must be expressly pronounced. The authorities competent to prefer and receive requests are, in the case of the Austrian Republic, the Federal Minister of Finance, and, in the case of the Czechoslovak Republic, the Minister of Finance. The recognition and execution of enforceable claims of the other Party shall normally be granted in virtue of the executory decision. If, however, the latter does not state the sum to be recovered or if no order is produced addressed to the taxpayer specifying the sum to be recovered, a notice of arrears (*Rückstandsausweis*) may be accepted in its place. Recognition shall be pronounced in both countries by the highest administrative financial authority.

2. The decisions referred to in paragraph 1 shall be executed in conformity with the laws of the State in whose territory the execution is to take place by the administrative or judicial authorities without the parties being heard. The claims of the applicant State shall be enforced in the State applied to with the same methods of procedure and by the same officials as are employed in the last-named State (*Federation*) for the enforcement of its own demands for unpaid taxes. The court which is competent under the laws of the State applied to, to grant execution in virtue of foreign titles, shall be competent to authorise judicial execution in such cases.

3. La demande d'exécution devra être accompagnée d'une déclaration de l'autorité compétente de l'Etat requérant, attestant que la décision est devenue exécutoire et n'est plus susceptible de recours ; la compétence de ladite autorité devra être certifiée par l'administration de l'Etat requérant, désignée dans la deuxième phrase du premier alinéa.

4. Le dispositif de la décision, ainsi que la déclaration et l'attestation prévues au troisième alinéa, devront être accompagnés d'une traduction dans la langue d'Etat (langue officielle) de l'Etat requis.

5. L'administration centrale des finances de l'Etat requérant certifie conformes les traductions ou atteste que les traductions jointes ont été faites par un traducteur juré.

Article XII.

1. L'exécution de mesures conservatoires provisoires pourra être demandée en vertu de décisions exécutoires non encore inattaquables, ainsi que de décisions ordonnant des mesures conservatoires et devenues exécutoires. A cet effet, on procédera à la « saisie conservatoire » (*Exekution zur Sicherstellung*) ; celle-ci est accordée, pour le montant probable indiqué de la créance — sans qu'il soit nécessaire de faire la preuve d'un risque — jusqu'à la date à laquelle la créance devient exécutoire dans l'Etat requis, conformément au présent traité. L'article XI s'applique par analogie.

2. Les dispositions du premier alinéa ne sont pas applicables lorsque le débiteur ressortit à l'Etat requis et possède dans ce dernier son domicile régulier ou sa résidence permanente, à moins toutefois qu'il ne s'agisse d'une créance fiscale née à une date à laquelle le débiteur n'avait pas encore acquis la nationalité de l'Etat requis.

Article XIII.

Il devra être donné suite aux demandes de l'Etat requérant concernant l'emploi d'une procédure d'exécution particulière ou l'application de mesures conservatoires particulières, si cette procédure ou ces mesures sont autorisées par la législation de l'Etat requérant et celle de l'Etat requis. Pour le reste, la nature et les modalités de l'exécution ou des mesures conservatoires seront déterminées d'après la législation de l'Etat requis.

Article XIV.

1. Le concours des autorités administratives et judiciaires peut être refusé si l'Etat auquel la demande de concours est adressée, le considère comme susceptible de porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

2. Les demandes tendant à faire recueillir, auprès de personnes qui ne sont pas Parties à l'affaire en tant que contribuables, des renseignements, indications ou avis considérés comme licites sur le territoire de l'Etat requis, peuvent être rejetées si l'Etat requérant aux termes de sa propre législation, ne peut pas exiger les mêmes renseignements, indications ou avis. Il en sera de même en ce qui concerne les demandes visant à obtenir communication de circonstances de fait ou de rapports de droit, lorsque la connaissance de ces circonstances ou de ces rapports ne peut être obtenue qu'en invoquant une obligation légale de fournir lesdits renseignements, indications ou avis et que cette obligation n'existe pas sur le territoire de l'Etat requérant ; sont visées par la même disposition, les demandes qui ne pourraient être satisfaites que par la violation du secret commercial, du secret de fabrication ou du secret professionnel.

3. A request for execution must be accompanied by a declaration from the competent authority of the applicant State to the effect that the decision has become final and enforceable. The fact that the said authority is competent must be certified by the authority of the applicant State specified in the second sentence of paragraph 1.

4. The mandatory portion of the decision, and likewise the declaration and certificate referred to in paragraph 3, must be accompanied by a translation in the language (official language) of the State applied to.

5. The highest administrative financial authority of the applicant State shall authenticate the translations or certify that they have been done by a sworn translator.

Article XII.

1. Provisional measures for securing a claim may be requested in virtue of an enforceable decision which has not yet become final, or of an enforceable decision for securing the claim. This is effected by the procedure known as *attachment (Exekution zur Sicherstellung)*. Such attachment is granted, without evidence of risk being required, for the probable amount of the debt, as indicated, until such time as the claim shall become enforceable in the State applied to under the terms of the present Treaty. Article XI shall be applicable *mutatis mutandis*.

2. The provisions of paragraph 1 shall not be applicable when the debtor is a national of the State applied to and is regularly domiciled or permanently resident therein, unless the claim is for payment of taxes for which the debtor became liable before he had acquired the nationality of the State applied to.

Article XIII.

A request for a particular form of execution or measures of security shall be complied with if such form is admissible under the laws both of the applicant State and of the State applied to. In other respects the form and nature of the execution or measures of security shall be in accordance with the laws of the State applied to.

Article XIV.

1. A request for administrative and legal assistance may be refused if the State applied to considers that compliance therewith would be likely to compromise its sovereignty or safety.

2. Requests made with a view to procuring information, indications or opinions which could be lawfully obtained in the territories of the State applied to from persons who are not parties to the question as taxpayers, may be refused if the applicant State would not be able under its own laws to demand similar information, indications or opinions. The same rule applies to requests for information regarding points of fact or legal relations, where a knowledge of such facts or relations is only obtainable in virtue of legal obligations which do not exist in the territories of the applicant State. The same rule applies to requests which could only be complied with by the violation of commercial, manufacturing or professional secrets.

Article XV.

1. S'il est donné suite à la demande, entièrement ou partiellement, l'autorité requise informe immédiatement l'autorité requérante des mesures adoptées.

2. S'il n'est pas donné suite à la demande, l'autorité requise est tenue d'en informer immédiatement l'autorité requérante, en lui indiquant les motifs du refus et toutes les autres circonstances qui sont susceptibles de présenter de l'intérêt pour la suite de l'affaire.

Article XVI.

Les dispositions légales de l'Etat destinataire concernant la discrétion administrative et le secret professionnel, sont applicables aux demandes, renseignements, déclarations et avis, ainsi qu'à toutes autres communications transmises à cet Etat en vertu de conventions relatives au concours réciproque des autorités administratives et judiciaires.

III. DISPOSITIONS FINALES

Article XVII.

Les ministres des Finances des deux pays pourront conclure des arrangements complémentaires dans le sens du présent traité ; ils édicteront les règlements de détail, destinés à assurer l'exécution du présent traité, après s'être concertés au préalable sur le fond. Ils pourront, notamment, convenir de dispositions particulières concernant le transfert des sommes saisies et la conversion du montant des créances qui font l'objet d'une saisie.

Article XVIII.

Le présent traité, qui est établi en un original allemand et un original tchécoslovaque, sera ratifié et les instruments de ratification seront échangés à Prague, aussitôt que possible. Il entrera en vigueur le jour de l'échange des instruments de ratification, et le restera aussi longtemps qu'il n'aura pas été dénoncé par l'une des Parties contractantes, six mois au plus tard avant la fin d'une année civile. Si le traité est dénoncé en temps utile, il cesse d'être valable à la fin de l'année civile en question. Les deux textes du traité font foi. Après la ratification du traité, chacun des deux Etats publiera dans le Recueil officiel des lois les deux textes faisant foi.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des deux Etats ont signé le présent traité et l'ont revêtu de leurs sceaux.

VIENNE, le 12 juillet 1926.

Pour la République d'Autriche,

Dr Rudolf EGGER.

Pour la République tchécoslovaque,

Dr Vladimír VALNÍČEK.

Article XV.

1. If the request is wholly or partly complied with, the applicant authority shall be immediately notified by the authority applied to of the manner in which it was dealt with.
2. If the application is not complied with, the authority applied to shall immediately inform the applicant authority of such refusal, and shall state the grounds of the refusal and any other circumstances which have become known and may be of importance for subsequent action in the matter.

Article XVI.

Enquiries, information, indications and opinions and all other communications which are conveyed to either State under the arrangements for legal assistance shall be governed by the legal regulations of the State in question regarding secrecy and the disclosure of official information.

III. FINAL PROVISIONS.

Article XVII.

The Finance Ministers of the two States may conclude further agreements in pursuance of the present Treaty ; after conferring with one another on the matters concerned, they shall issue detailed regulations for its application. In particular, they may issue agreed instructions regarding the transfer of the sums attached and the conversion of amounts which have been attached.

Article XVIII.

The present Treaty, which is done in two original copies in the German and Czechoslovak languages, shall be ratified, and the instruments of ratification shall be exchanged at Prague as early as possible. It shall come into force on the date of ratification and shall remain valid until denounced by either Contracting Party at latest six months before the expiry of a calendar year. In case of its being denounced with the required notice, it shall cease to be valid on the expiry of the calendar year in question. Both texts of the Treaty are authentic. The Treaty shall be published, in both authentic texts, after ratification in the official collection of laws of both countries.

In faith whereof the Plenipotentiaries of the two States have signed the present Treaty and have thereto affixed their seals.

VIENNA, July 12, 1926.

For the Republic of Austria,

Dr Rudolf EGGER.

For the Czechoslovak Republic,

Dr Vladimír VALNÍČEK.

PROTOCOLE FINAL

En signant le traité entre la République d'Autriche et la République tchécoslovaque, relatif à la protection et à l'assistance judiciaire en matière fiscale, les plénipotentiaires des deux Etats ont formulé les déclarations concordantes suivantes, qui font partie intégrante du traité :

1° Si la concordance des principes du droit des deux Etats ne ressort pas de déclarations générales réciproques, chaque demande de concours devra être accompagnée d'une attestation de l'administration centrale des finances constatant officiellement que le droit de l'Etat requérant permettrait de donner suite à une demande analogue.

2° En principe, la communication des dossiers ne peut pas être demandée. Exceptionnellement, des dossiers peuvent être communiqués avec l'approbation des ministres des Finances des deux Etats ; une demande tendant à la communication de dossiers ne sera toutefois formulée que si l'intérêt de l'Etat requérant l'exige impérieusement. Chaque Etat a le droit de joindre à sa demande ses dossiers propres, s'ils sont susceptibles de faciliter l'exécution de la demande.

3° Si les conditions prévues par les prescriptions de l'Etat requis pour l'inscription d'un impôt en non-valeur pour cause d'impossibilité de recouvrement se trouvent réunies, l'autorité requise renvoie la demande à l'autorité requérante, en y joignant un certificat attestant l'existence de ces conditions et les pièces justificatives.

4° Les garanties légales et le concours réciproque des autorités administratives et judiciaires, dont les Parties sont convenues par le présent traité, seront également accordés, en principe, pour les créances d'impôts et à l'égard de faits qui se rapportent au passé. Toutefois, les Parties ne formuleront aucune demande de recouvrement ou de mesures conservatoires concernant des créances portant sur la période antérieure au 1er janvier 1923.

5° A la demande de l'administration des finances de l'Etat requérant, des représentants de l'Etat requérant seront admis à assister aux actes qui font l'objet d'une demande de concours ; ces représentants devront s'abstenir de toute participation active auxdits actes, mais ils auront le droit d'adresser, au service chargé de procéder à ces actes, des requêtes se rapportant à l'exécution de la demande ; ces représentants sont tenus de garder le secret. La présente disposition ne modifie en rien la situation faite au représentant du créancier poursuivant dans la procédure d'exécution judiciaire.

6° Il est entendu que le concours réciproque des autorités administratives et judiciaires, prévu par le présent traité, doit surtout être accordé en vue de déterminer les bases sur lesquelles les revenus ou les bénéfices des entreprises exerçant leur activité sur les territoires des deux Etats doivent être répartis conformément aux arrangements complétant l'article III du Traité conclu le 18 février 1922 en vue d'assurer la péréquation des impôts intérieurs et extérieurs, et notamment d'éviter la double imposition en matière d'impôts directs. En vue de ces cas de concours réciproque, les ministres des Finances des deux Etats pourront s'entendre pour simplifier, par la publication de règlements concordants quant au fond, la correspondance entre les autorités des deux Etats ; ils pourront notamment permettre aux autorités chargées en première instance d'établir l'assiette de l'impôt, de correspondre directement entre elles.

7° Il est entendu que l'exécution judiciaire, en vertu de titres qui font l'objet du présent traité, ne s'effectuera que d'après les dispositions de ce traité, et non suivant les autres dispositions réglant, entre les deux Etats, sur la base de la réciprocité garantie, le concours des autorités administratives et judiciaires en matière d'exécution ; il est entendu également que le tribunal compétent pour autoriser l'exécution (deuxième alinéa

FINAL PROTOCOL.

On signing the Treaty between the Republic of Austria and the Czechoslovak Republic regarding legal protection and legal assistance in matters of taxation, the Plenipotentiaries of the two Parties made the following concordant declarations, which shall constitute an integral part of the Treaty.

(1) Where it has not been made clear by general declarations of the Parties that the principles of their respective laws are mutually compatible, individual requests for legal assistance must be accompanied by a declaration from the central financial authority stating officially that an analogous request will be complied with under the laws of the applicant State.

(2) The transmission of official documents shall not as a rule be demanded. Exceptions to this rule may only be made by agreement between the Finance Ministers of the two States. Requests for the transmission of official documents shall, however, only be made when the applicant State has urgent reasons for requiring them. This provision does not, however, affect the right of either State to transmit official documents with its request in order to facilitate the execution of the latter.

(3) If the conditions under which a debt is held to have lapsed as irrecoverable under the laws of the State applied to are fulfilled in a given case, the authority applied to shall return the request to the applicant authority, together with a declaration that the said conditions are fulfilled and documentary evidence to that effect.

(4) The legal protection and assistance provided for in the present Treaty shall, as a rule, be granted also in respect of claims for payments of taxes and in respect of facts relating to an earlier period. Nevertheless, requests for the recovery or securing of debts relating to the period prior to January 1, 1923, shall not be put forward.

(5) Representatives of the applicant authority may, on the request of the financial authority of the applicant State, be allowed to attend the proceedings undertaken in connection with the legal assistance. These representatives may not take any part in the proceedings; they shall, however, be entitled to make requests, in furtherance of the execution of the application, to the officials conducting the proceedings; they shall be bound to observe official secrecy. This provision shall in no way affect the position of the representative of the creditor making the demand in the proceedings for judicial execution.

(6) The two States agree that the administrative and legal assistance provided for in the present Treaty shall be accorded, in particular, with a view to determining the basis for the allocation of income or profits from business undertakings in the two countries, in pursuance of the arrangements supplementing Article III of the Treaty concluded on February 18, 1922, for the adjustment of taxation at home and abroad and in particular for the avoidance of double taxation in the field of direct taxation. With a view to mutual assistance in such cases, the Finance Ministers of the two States may confer and issue substantially analogous instructions for simplifying correspondence between the authorities in the two countries; they may, in particular, authorise the officials who make the first assessments of taxation to correspond direct with one another.

(7) It is agreed that judicial execution in virtue of titles which are the subject of the present Treaty shall only be carried out in accordance with the provisions of the said Treaty and not in accordance with the other provisions governing legal assistance in questions of execution in which both States are concerned and which are based on assurances of reciprocity; it is further agreed that the court which is competent to

de l'article XI) est tenu de se conformer aux dispositions concernant l'octroi de l'autorisation de procéder à l'exécution en vertu de titres exécutoires nationaux.

8. Les certificats attestant l'exactitude des traductions (confirmations) qui sont prévus par le présent traité, ne sont valables que dans le domaine d'application de ce traité.

9° Par décisions exécutoires, au sens du présent traité, on entend les décisions résolutions ou ordonnances exécutoires des administrations fiscales, compétentes en vertu des dispositions législatives en vigueur.

VIENNE, le 12 juillet 1926.

Pour la République d'Autriche,

Dr Rudolf EGGER.

Pour la République tchécoslovaque,

Dr Vladimír VALNÍČEK.

authorise execution (paragraph 2 of Article XI) is bound to proceed under the instructions governing the authorisation of execution in virtue of domestic titles.

(8) The authentications of translations (declarations) which are provided for in the present Treaty shall be valid only within the sphere of application of the said Treaty.

(9) Executory decisions for the purposes of the present Treaty are understood to mean executory judgments, decisions or orders of the fiscal administrations competent under the legal regulations in force.

VIENNA, *July 12, 1926.*

For the Republic of Austria,

Dr Rudolf EGGER.

For the Czechoslovak Republic,

Dr. Vladimír VALNÍČEK.

